

גליון מורחב

לכל חודש תשרי תשפ"ג

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

חודש תשרי תשפ"ג • עלון מס': 99

השגחה שבועית

החיים שלפני והחיים שאחרי

מתהלך אדם ברחוב, כשפתאום תוקפים אותו ייסורים נוראים. הוא מנסה לקחת אקמול להרגעה, וזה לא עוזר. אופטלגין חזק יותר - אך הכאבים עקשניים גם עליו. הוא רואה שהמצב ממש בלתי אפשרי, ומבקש מחבר תרופה מרדימה. הוא לוקח אותה, ואיכשהו הייסורים נגמרים והוא ממשיך לזרום עם החיים.

עוברים שבועיים ושוב אותו הסיפור. כאבים, תרופות, וחור חלילה. בסוף זה נרגע, אבל תמיד נשאר החרדה לקראת הפעם הבאה. מי יודע מתי זה יתקוף אותו שוב. באחת הפעמים הוא פוגש ברופא. זה מגלה מיד מה הבעיה, ונותן לו תרופה שמרפאת הכול מהשורש.

ברוך ה', אנו עומדים בפתחה של שנה חדשה. כולנו בירכנו זה את זה בשנה טובה ומתוקה. פתחנו דף, התחלנו בהתחדשות ובטריות, וכולנו מצפים שיהיה לנו מתוק בחיים. אבל תחושת ההתחדשות מתפוגגת: כאן דחוק בסוכה, פה צפה הבעיה של הילד, כאן חבר פוגע וממלא את הלב במרירות. חשבנו שבבית הכול יהיה מתוק, אבל כשמשוהו מתוק נשפך אחרי הניקיון, איך יכול להיות לנו מתוק בלב. וזה בכל תחום ותחום, ברוחניות ובגשמיות. הימים הראשונים של השנה, עם השאיפות והתקווה, מנופפים לנו מרחוק ולועגים לאכזבה ולשגרה המורטת. מנסים להתמודד, איכשהו לנסות להמתיק את הניסיונות, אבל אז צץ משוהו חדש.

אחים יקרים, יש תרופת פלא! השורש לכל הבעיות. יש תרופה שממתיקה לנו את כל החיים, מעניקה כוחות בכל ההתמודדויות, חזקת הקביעות בלימוד הספר "שער הבטחון". היא-היא תרופת הפלא.

בימים אלו יצא לאור הספר "שער הבטחון" כשלצדו פירוש בשפה ברורה ובהירה, והוא מחולק ללימוד יומי. בכל חודשיים מתחילים מחזור חדש. מרגישים צריכים חיזוק? קחו 'ייטמין שער הבטחון' למשך חודשיים. צריכים עוד חיזוק? קחו לעוד חודשיים. עוד ועוד. מעולם לא התלונן אדם על כמות עודפת של ביטחון. תחיו ב'תחזוקה' מושלמת, תמידית, שתמתיק לכם את החיים במשך כל השנה.

שנה טובה ומתוקה!
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

והריקותי לכם ברכה עד בלי די

יתחילו האנשים לבדוק את אורכם של הבדים, תהיה כאן מהומה גדולה. לכן הוא אומר, אם תפתחו אריג זול כדי לבדוק את אורכו, תחשבו שאולי בזה דייקתי, אבל בסוג היקר קיצרתי. לכן אני ממליץ לפתוח את האריג היקר ביותר, לפרוש אותו לכל אורכו, וכך, כאשר תראו שיש בו שישים מטרים בדיוק, תסיקו קל וחומר שכך הוא בשאר הסוגים של גלילי הבד, ותוכלו לתת בי אמן.

כך אומר הקב"ה: על כל תרי"ג המצוות תקבלו שכר, כל המצוות שתלמנה לכם, ללא כל ספק. "אין שומע לי ומפסיד". אולם, אין רשות לנסות אותי בעניין זה. אבל מצוות מעשר וצדקה, מצוה שבה אתם מתבקשים לחסר מכספכם, ויחד עם זאת מגיעה הבטחה שתבורכו עד בלי די - בזאת אתם יכולים לנסות אותי! תראו שלא תפסידו, ומזה תוכלו ללמוד אף על שאר המצוות.

בספר יש נוחלין (פרק ב' אות ל') ובספר חסידים (קמ"ד) כתוב: "זהו דבר הנראה לעיניים, שבמקומות שנהגו ונזהרים במעשר כראוי, נתעשרו הרבה ועושרם שמור בידם. והוא בדוק ומנוסה. תשעים אחוזים מהכסף הולכים לאבדון, ורק עשרה אחוזים עלובים נותרים אצלם. לעומת זאת, בדוק ומנוסה שמי שנותן - מרוויח. אלו לא רק דברים שקרו אי פעם, אלא מעשים שבכל יום בימינו אנו.

ספר החינוך (מצווה תכ"ד, מצוות לא תנסו) מביא חידוש נפלא בעניין מצווה זאת: ההבטחה לברכת שמים תחול על מי שנותן מעשר, גם אם חלילה יש בידו חטא ועוון. והחטאים לא יעכבו את התועלת והברכה, אם הוא נתן מעשר כראוי כל כך גדול כוחה של מצוות הצדקה!

ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים, שזוכה לקיים מצוות מעשר וצדקה מכל הלב, ותהא שנת שפע גדול לכל ישראל, אמן.

(מתוך שיעור 270 בשער הבטחון)

מי שזכה ללמוד שער הביטחון בעיון עד לפרק השביעי, כבר השקיע רבות במצוות הביטחון. יש לו ביד כלי מפואר כדי שיקבל את השפע בגשמיות וברוחניות, ומה שנשאר לו לעשות זה לשמור על שלימות הכלי, שהביטחון יהיה חזק ואיתן, לא ייפגם ולא ייסקר.

לכן מזהיר אותנו רבינו, שלא להיות סכל, ולא לאבד בידיים אוצר כה יקר של אמונה וביטחון.

רבינו מביא דוגמה להתבוננות בענין הבטחון את מצוות מעשרות, שה' מבקש שיביאו מעשר (מלאכי ג'): **"וּבְחֻנּוּנֵי נָא בְּזֹאת אִם לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אֲרֻבוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקְתִּי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי דִי"**.

בפרשת ואתחנן למדנו **"לֹא תִּנסוּ אֶת ה'"**. אסור לנסות את הקב"ה, ולבדוק אם כאשר נעשה מצווה מסוימת יגיע לנו שכר כזה או אחר. אנו מצוים לעשות דברים לשם פועלם, כי כך ה' ציווה, בלי לבדוק במונחים של עולם הזה אם זה משתלם או לא. השכר על המצוות מגיע רק בעולם הבא, ועל כך אנו מצוים להאמין בכל לב.

רק על מצווה אחת אומר הנביא בשם ה', ולא רק אומר אלא מבקש, "בחנוני נא". תבחנו ותראו שלא תפסידו שום דבר ממצוות מעשר. להיפך: המצווה הזאת תביא לכם רוב ברכה. לא יחסר לכם מאומה, הפרנסה רק תתרבה ותתרחב ויהיה לכם כל טוב. בן אדם אומר, מגין אביא מעשר? אין לי שום רעיון מהיכן להכניס עוד הכנסות, איך אני יכול לוותר על עשרה אחוזים מהכסף שלי? אומר לו הנביא, זה לא העניין שלך. אתה תביא, ותראה שאתן לך. זה באמת יהיה משהו שמימי: **"אפתח לכם את ארובות השמים"**.

למה הדבר דומה? אומר המגיד מדובנא בספרו "כוכב מעיקב" (הפטרה לשבת הגדול): משל לסוחר בדים שמגיע לשוק ועגלתו עמוסה בגלילי בד. שואלים אותו האנשים, כמה מטר יש בגליל? והוא אומר להם: כל גליל מכיל שישים מטר בד. אם

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארח ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

חיי יודוך וישבחוך

מספר ר' דוד:

ביום ראשון, בשעה אחת בלילה, אני מקבל טלפון דחוף מיהודי בשם ר' ישראל סלומון. הוא קרוב משפחה שלי, וכמו שהוא מכיר אותי, אני מכיר לפחות חצי מתושבי מאה שערים. עכשיו הוא רוצה להסתייע במידע שיש לי. הוא צריך לדעת עכשיו, ברגע זה, מה מספר הטלפון של יהודי בשם ר' חיים שיחי, המתגורר במאה שערים. "אתה יודע שהוא יושב שבעה בבית שמש על אח שלו", ענית לו. "כן. אני יודע. ראיתי את המודעה ליד הבית שלו. רק שזה עניין של הצלת נפשות".

נתתי לו את המספר, וחיכיתי במתח לשמוע מה הסיפור כאן. ומעשה שהיה כך היה:

בצהרי יום השבת, פרשת ואתחנן, אחרי תפילת שחרית וגם קידוש שנערך לכבוד הולדת בתו של אחד המתפללים, יוצא ר' ישראל סלומון מבית המדרש של חסידי בוהוש במאה שערים, ועושה את דרכו לביתו שברחוב מלכי ישראל. בדרך הוא מבחין בר' מרדכי ולרשטיין, ואילו מתלווים כמה יהודים. ר' מרדכי לקח על עצמו לסייע בהכנסת אורחים ליהודים מחו"ל שבאים לארץ הקודש. גם הפעם הוא מלווה יהודי אמריקאי חסיד סאטמאר ואת בנו החתן, כאשר בצד, במרחק מה, צועדת גם אשתו של האורח.

ר' מרדכי שמח לפגוש בר' ישראל. הם מברכים זה את זה בשבת שלום, וכאן שואל ר' מרדכי, "ידידי מחו"ל צריך להגיע לרחוב מלכי ישראל. תוכל ללוות אותי?"

"בשמחה", נענה ר' ישראל, הן הוא בדרך לשם. החסיד האמריקאי נפרד ממיטיבו, וכאן התחיל דו שיח מעניין. "הייתי רוצה לראות איך חיה משפחה של חיי ילדים במאה שערים", הוא אומר לר' ישראל. "יש כאן הרבה משפחות ברוכות ילדים", הוא אומר, "אתה צריך דווקא שמונה עשרה?"

"אני צריך דווקא חיי", מחזיר האמריקאי כשהוא מדגיש את ה'חיי".

ר' ישראל לא מכיר דיו את האזור, ולכן הוא עוצר אנשים מהשכונה. הוא פונה לכל אחד מהם בשאלה, שאפילו בפורים הם לא נתקלים בה, ומברר, "אתה מכיר פה משפחה של חיי ילדים?"

"דווקא שמונה עשרה?" שואל הנשאל. "דווקא חיי", מתקן האמריקאי. "יש פה פרידמן, חשין, קלצקיין". ברוך ה', לא כל כך קשה למצוא משפחות ברוכות באזור, רק שלזה יש ריק' ששה עשר ילדים, לזה שבעה עשר ולזה תשעה עשר. אפילו המספר 19, שמרשים עוד יותר מה-18, לא מעניין אותו. הוא רוצה חיי. בדיוק חיי.

אף אחד לא יודע לענות, והם מתקדמים הלאה. כשהם עומדים ממש בסוף הרחוב, בכיכר השבת, פוגש ר' ישראל בר' עמרם, ממתפללי בית הכנסת שהיה קשור לשמחת הקידוש. "תגיד לי", הוא קורא לעברו, "אתה מכיר משפחה באזור הזה שיש להם חיי ילדים?"

"כן. בדיוק מול המקום שבו אתם עומדים עכשיו, ברחוב מאה שערים מספר אחד, יש משפחה שיש להם בדיוק שמונה עשר ילדים". "חיי", תיקן האמריקאי, והם פנו אל הבניין. בפתח הבניין התנוססה מודעת אבל על פטירת אחיו של ר' חיים, אבי המשפחה. "הם יושבים שבעה", העיר ר' ישראל, "אז קח בחשבון איך שהבית שלהם נראה במצב כזה".

האמריקאי לא נבהל. "אני רוצה לתת למשפחה של חיי ילדים חיי אלף דולר", הוא גילה לר' ישראל. משפט זה נתן לו כוח להמשיך לעזור. הרי בטוח שלמשפחה ברוכה כזאת יהיה מה לעשות בכסף, ואם הוא יכול לעזור להם באמצעות עלייה במדרגות, הוא יעשה זאת בשמחה. הם עלו מעלה-מעלה, במדרגות הקשות ביותר לעלייה במאה שערים. ורק אחרי שכבשו שישים ושמונה מדרגות, ח"ס עליהם הבורא יתברך והם מצאו את הבית. את הדלת פתח אברך צעיר, שהכניס את האורחים פנימה, ושאל למטרתם.

האמריקאי סיפר, "רציתי לראות בית שמגדלים בו חיי ילדים". אל האברך הצעיר הצטרף עוד אחד, והם סיפרו שהם זכו להיכנס למשפחה הנפלאה הזאת. נשותיהם ילדו למזל טוב, והן באו להורים. השבת הזאת ההורים והילדים שבבית נמצאים בבית שמש בגלל השבעה, ואם האורח רוצה, אפשר לראות את הבית. אבא הוא ראש כולל, ומאז ומעולם הם חיים בדירה בדמי מפתח בגודל שישים וארבעה מטרים. פה גדלו וצמחו בני המשפחה, וכחיים הקטן ביותר הוא בגיל בר מצווה.

כשיצאו האורחים לרחוב, נראה האמריקאי מאוכזב. הוא רצה לראות שמונה עשר ילדים ממש, קטנים ושובבים, ובסוף הוא מגלה בית שקט. אלא שר' ישראל אמר לו, "לא עשית שום תנאי. אמרת שתיתן חיי אלף דולר למשפחה של חיי ילדים, והמשפחה הזאת עונה על הקריטריון שקבעת".

הם המשיכו בדרכם, ר' ישראל לביתו, והאמריקאי עם רעייתו ובנם החתן לאכסנייתם, ונפרדו לחיים ולשלום.

למחרת ביום ראשון, שומע ר' ישראל שהיה פיגוע ברובע, בדרך לכותל המערבי. בין הפצועים היו תייר אמריקאי חרדי כבן חמישים, ובנו - בחור צעיר. משהו מדגדג לו ולא נותן לו מנוח. אמריקאי חרדי ובן בחור. הוא לא בטוח שהוא אינו מכיר את האנשים האלו. הוא כמעט בטוח שכן. הוא מתקשר בבהילות לר' מרדכי ולרשטיין, ואכן החשש מתאמת: זהו אותו חסיד סאטמאר ובנו החתן שהוא פגש אתמול. האיש שהתעקש לראות חיי ילדים כדי לתרום להם חיי אלף דולה. את כל מי שאמר 'שמונה עשרה' הוא תיקן ל'חיי'. חיי... חיי... בשעה אחת בצהריים בשבת הוא הבטיח חיי אלף דולה. שתיים עשרה שעות אחר כך, באחת בלילה, אירע הפיגוע בו נפצע האיש שביקש להיות חיי. ברור לו שיש קשר בין הדברים. זה לא סתם. מצבו של הפצוע קשה מאד. הוא מורדם ומונשם וחייבים להציל אותו.

ר' ישראל יצר קשר עם אנשים בחו"ל, אולי יש כאן איזה עניין של פדיון נפש, ואכן בני המשפחה הבינו שיש כאן עניין של הצלת נפשות. הם מיהרו לגייס בתוך כמה שעות חיי אלף דולה, ובשעת לילה מאוחרת הודיעו שהכסף נמצא. בשלב הזה התקשר אלי ר' ישראל כדי לברר את מספר הטלפון של ר' חיים, למען יקבל חיי אלף דולר לרפואת האורח ובנו שיחיו לאורך ימים טובים.

אשתו של הרב חיים הרימה את הטלפון, ומיד החלה להתפלל לרפואת הפצועים.

התברר כי הכסף מגיע ברגע הנכון ביותר. ר' חיים עומד לחתן את בתו, וכל הגמ"חים בעיר כבר מכירים אותו. אותם חיי אלף דולר ייתנו לו מרווח נשימה, וכה ייתן ה' וכה יוסיף לו רוב שפע וברכה. ביום שהסכום הגיע לידי המשפחה ממאה שערים, האב והבן שוחררו מבית החולים וחזרו לארה"ב. שם ממשיך האב תהליך של שיקום, ומי שברך אבותינו הוא יברך את ר' יהושע צבי בן שרה ובנו החתן ברוך בנדט בן חנה גיטל בעבור שנתנו חיי אלף דולה. בשכר זה הקב"ה יתמלא רחמים עליהם, לרפואתם ולהחיותם, וישלח להם רפואה שלמה במהרה.

מסוכה לבית

מדבר נתנאל פרסברגר מירושלים. בזמן שכולם עובדים עם פטישים ומסקיעים כל כך הרבה מאמצים במצוות סוכה היקרה, אני רוצה לספר לכם על סגולתה המיוחדת.

אבי, ר' בן ציון עליו השלום, עבר את מוראות השואה, שיכל אישה ושישה ילדים, וברחמי ה' הוא התרומם מתוך האפר, נשא אישה ושוב נולדו לו שישה ילדים. היינו משפחה גדולה בתוך דירה קטנטונת בשכונת קטמון בירושלים, ומצוקת הדיור שהורי חוו היתה קשה. לא היו מספיק מרצפות בדירה, הילדים והחפצים מילאו אותה עד אפס מקום וכמעט לא נותר מקום לזון. יום אחד ניגש אבי לרב הצדיק ר' אברהם אנשין זצ"ל, ותינה לפניו את צערו: "ר' אברום", הוא פנה אליו בבקשת עצה, "מה עושים כשאין מקום בבית? ברוך ה' המשפחה גדולה ולא מסתדרים".

ענה לו הרב, "ר' בן ציון, כתוב בתורה 'ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית', תבנה סוכה יפה ותראה שגם בית יהיה לך".

אבי הקשיב לעצה בתשומת לב, ואכן קנה דיקטים חזקים ובנה סוכה יפהפייה, רחבת ידיים, מלאה אור ושמחה. מתח מעל הדפנות סדינים לבנים וקישט אותה בתמונות ונוי סוכה. כמה הוא הזיע וכמה התייגע, עד שזכה להעמיד סוכת פאר למשפחתו.

אחרי חג הסוכות ניגשו לאבי כמה יהודים ואמרו לו, "אנחנו רואים שבלי עין הרע התברכת במשפחה גדולה, וזה לא הגיוני לחיות כך, בדירה קטנה כמו שלך. החלטנו שנארגן לך דירה מרווחת בעזרת ה'".

ואכן אותם יהודים צדיקים ערכו התרמה גדולה והשיגו סכום נכבד, ואבינו עבר לדירה מרווחת של ארבעה חדרים בשיכון סאטמאר שבשכונת קטמון. בדירה זו גדלנו, וממנה יצאו כולם לחופתם בשעה טובה ומוצלחת.

חג הסוכות מתקרב. מאחל לכם שתזכו לבנות סוכה בחשק ובשמחה, ותזכו לבנות בתים נאמנים בישראל, שתהיינה הרבה חתונות ודירות מרווחות, ולכל בני ישראל יהיה אור במושבותם.

(מצי"ש פרשת האזינו תשפ"ב סיפור 7 / מס' סיפור 22360)

רוצים שנה טובה? רוצים לזכות בשפע של ישועות?

המתכון המנצח!

שרבבות מעידים שבזכותו זכו לראות ישועות - - -

קחו שותפות בהפצת אמונה וביטחון,

ותתברכו - בשנה של שפע + שנה של פרנסה + שנה של נחת.

בוא תזכה גם אתה, להפיץ אמונה בכל הארץ

וגם להיושע בישועות פרטיות!

מסוללים לתרומה:

אדבעה אני יודעי

ב-104 ש"ח לחודש

קנייתם זכות חלוקת עלונים בארבעה בתי כנסיות ביישוב!

התורם יכול להעביר את שמות כל בני משפחתו לתפילה על ציון בעל 'חובות הלבבות', בערב ראש השנה, בערב יום הכיפורים ובכל ערב ראש חודש.

קדיה נאמנה

ב-180 ש"ח לחודש

קנייתם זכות חלוקת עלונים בשכונה שלמה, ובה שבעה בתי כנסיות!

התורם יכול להעביר את שמות כל בני משפחתו לתפילות הרבנים מדי יום, ולתפילה על ציון בעל 'חובות הלבבות', בערב ראש השנה, בערב יום הכיפורים ובכל ערב ראש חודש.

מבקשי אמונה

ב-26 ש"ח לחודש

קנייתם זכות חלוקת עלונים בבית כנסת!

התורם יכול להעביר שני שמות לתפילה על ציון בעל 'חובות הלבבות' בכל ערב ראש חודש.

שיתוף נאמן

ב-52 ש"ח לחודש

קנייתם זכות חלוקת עלונים בשני בתי כנסיות!

התורם יכול להעביר שני שמות לתפילה על ציון בעל 'חובות הלבבות', בערב ראש השנה, בערב יום הכיפורים ובכל ערב ראש חודש.

אנחנו רוצים להתפלל עליך על ציונו של בעל 'חובות הלבבות'!

אל תחמיצו!!!

להזכרת שמכם על ציון הק' של בעל 'חובות הלבבות' בערב ראש השנה וביום המסוגל ערב יום הכיפורים

התקשר עכשיו 02-6313-742 א בעמדות נדרים פלוס על שם 'השגחה פרטית'

שלושים אחוז יותר

חברי ר' ישראל, הוא סוחר אתרוגים ותיק וידוע. כל שנה הוא פותח את המכירה שלו בבניין המוסדות של הקהילה, סמוך לבית המדרש, ואנשים פוקדים את המכירה במשך כל שעות היום שמעשרת ימי תשובה ועד ערב סוכות סמוך לחג. זה נוח להם, להיכנס אליו אחרי שחרית, מנחה או ערבית. המיקום טוב בשביל כולם, והעסק מכניס פרנסה נאה לר' ישראל.

ר' ישראל מוכר אתרוגים מזן 'אנווע', הידועים בהידורם. אלא שבשנה שעברה עבר משהו על אתרוגים מסוג זה. הגידול לא כל כך הצליח, וכשרי ישראל הגיע לפרדס, הוא גילה שהמצב אינו מרנין. הוא חיפש אתרוגים יפים ונקיים, והתברר שהוא זקוק לזכוכית מגדלת כדי לגלות אותם.

הוא לקח כמה שלקח, ואחרי כמה ימים ניסה שוב את מזלו בכפר חב"ד. השקיע המון יגיעה, זמן ומאמץ, איתור האתרוגים הטובים עלה לו גם ממון רב, ועם הרבה תפילה ותקווה הוא התכוון לפתיחת המכירה.

יום לפני הפתיחה מתקשר אליו ידיד ואומר לו: "אני הולך לפתוח מכירה של אתרוגים מול הבית מדרש. אני

ע"י הפצת אמונה אתה מחיה נפשות!

מספר הרב ישראל אהרן קלצקין שליט"א סיפר לי יהודי: בעבר הייתי בעל חוב של מאות אלפי דולרים. התחלתי להאזין לקו 'השגחה פרטית' ונחן שבעות ספורים חדלתי מלהיות בעל חוב. נדרכתי, ביקשתי ממנו לספר לי: איך זה קרה? הגרלת בלוטז? מצאת אוצר? נפלה בחלקך ירושה? והאיש סיפר לי בפשטות: קיימתי את הפסוק 'השליך על ה' יהבך', וכפי שתרגמה זאת אמתא דבי רב: 'קח את כל החבילה וזרוק אותה לקב"ה'. מאז הפכתי להיות פועל במוסד של השי"ת, והחובות שלי עברו אליו. מעתה החובות מהעבר הם חובות של הבוס, שאני רק צריך לטפל בהם טכנית ממילא ירד כל הלחץ, החובות עדיין רשומים בפתקים אבל הם כבר לא שלי, העברתי אותם על שם החברה, ישירות לבוס, המשלכתי ושאלתי: וכפידק בחברה, איך אתה משיג את הסכומים לשלם לבעלי החובות (שאינם שלך)? זה פשוט, ענה האיש. הבוס עשיר גדול, אני מדבר אליו, מספר לו מה אני זקוק לשלם והוא מסדר לי הכל, יום אחר יום בדיק נפלא, לפעמים גם משאר עורך.

זה נשמע פשוט, אמרתי, אבל איך מתקבלים לעבודה אצל הבוס הגדול הזה?

יותר פשוט ממה שאחשוב, ענה האיש. אני לומד בכל יום בספרי ביטחון, מאזן לשיעורים בענייני ביטחון ומיישם את מה שאני שומע.

תהיתי אם הוא מדבר ברצינות, אך איש שיחי המשיך: לא רק החובות נסתלקו ממני, אלא שבעקבות כך, התפילה שלי הפכה לשעה של השתפכות הנפש ותענוג עליו של 'התענג על ה', וברכת המזון שלי הפכה לרודה אמיתית מכל הלב, הפכתי לאיש רגוע, שלא ממחר לשום מקום. אני יודע ששום דבר לא

ברח, ואני אקבל בדיק את המפעל, גם שלום הבית השתפר: אשתי קיבלה בעל חדש, רשע, זה השפיע גם עליה וגם היא התחילה להאזין לשיעורים, שנאמרים בלשון ברורה ועממת שכל אחד יכול להבין, להתחבר ולהפנים, גם הילדים קיבלו אבא רענן, שיש לו יותר זמן אליהם והוא לא מתרתח על כל כוס שנשברת וכדו.

וגם תזכה לישועות!

מצאתי עבודה

במשך חצי שנה חיפשתי עבודה, והנה אך תרמתי 650 ש"ח להפצת העלונים בחמישים בתי כנסיות, ונחן שבע מצאתי עבודה. כהודאה להשי"ת אני תורם שוב, להפצת עלונים בארבעים בתי כנסיות.

אחותי התארכה

לפני פחות מחודש תרמתי להפצת העלונים בבית כנסת באשקלון, בעלות של 26 ש"ח לחודש, לזכות אחותי שתמצא את זיווגה בקרוב. זה היה כמה ימים לפני ראש חודש אלול, והתפללו עליה במעמד התפילה בערב ראש חודש על ציונו של בעל החובות הלבבות, בי באלול כבר חגגנו את מסיבת האירוסין בשעה טובה.

אירסתי את הבת

תרמתי להפצת העלונים בשכונה שלמה ברמת גן ובה שבעה בתי כנסיות, בעלות של 180 ש"ח, לזכות בתי שתיח' שתמצא את זיווגה בקרוב. הפלא הוא שלמחרת היום בו סימתי לשלם את התשלום האחרון, זכינו לארס אותה בשעה טובה ומוצלחת.

מקווה שזה לא מפריע לך".

"דווקא מפריע לי מאד", ענה ר' ישראל, "השנה עבדתי קשה במיוחד לפני המכירה, ושנינו פונים לאותו ציבור. לא נראה לי שזה הוגן שתופיע כאן בדיוק בתקופה הזאת".

ר' ישראל חשב שתגובתו זו תניא את הידיד מפתחת המכירה, אך לא כן היה. כשהגיע לתפילת שחרית למחרת חשכו עיניו. מולו נפרשו מודעות גדולות המבשרות על פתיחת מכירה חדשה של ארבעה מינים, ובמיוחד של אתרוגים. המכירה המתחרה הפכה למציאות ומשכה אליה קונים רבים. האתרוגים שהוצעו שם היו מזן אחר, יפים, נקיים ומהודרים, ולבו של ר' ישראל נצבט.

אם לא די בכך, אנשי השכונה לא שכחו את ר' ישראל הוותיק. הם היו בוחרים לעצמם אתרוג במכירה המתחרה, ואחר כך נכנסים לר' ישראל שיגיד להם 'מבינות' על האתרוג, על צורת גידולו, נקיותו ויופיו. הוא היה עונה בסבר פנים יפות, אבל בתוכו סער וגעש. הוא עבד כל כך קשה, ובסוף קונים אצל המתחרה שהתנחל לו כאן ללא רשות.

כשהגיע הביתה בערב, הוא הבין שהוא חייב לעשות סוף לדבר הזה. לא ייתכן שהוא יסתובב כל היום בתחושות קשות כל כך, יאכל את עצמו ביום וידיד שינה מעיניו בלילה. ברור שאין זה רצון ה'.

מה אם כן יעשה? הרי ברור שהכול משמים. זהו ניסיון שה' שלח לו, ועליו להתחזק בביטחון. הוא ניגש לארון הספרים, הוציא את הספר חובות הלבבות ופתח בשער הביטחון. למד עשר דקות ועוד עשר דקות, וכך הלך והתקדם בלימוד עד שהגיע להכרה העמוקה, שאין שום כוח בעולם שיכול להועיל או להזיק אם לא ברצון הבורא, ושאין אדם נוגע במוכן לחברו כמלא נימא. אף אחד לא ייקח ממנו מה שמגיע לו, ואם ככה, אין כאן בעצם שום בעיה. שניהם יכולים למכור אתרוגים, ולה' יש די כדי לשלוח שפע גם לו וגם לחברו. האתרוג כנגד הלב, ור' ישראל התאמץ בכל כוחו לנקות את לבו מכל 'בלעטל' של קנאה או של צרות עין, וחגר עצמו באזור של ביטחון, עד ששלוות הבוטח מילאה את כל ישותו.

למחרת, כאשר שוב הגיעו אנשים וביקשו מר' ישראל שיביע את דעתו על אתרוג מהדוכן ממול, הוא אמר להם, "תגידו לאברך שמוכר את האתרוגים שיש לי הרבה ניסיון בתחום, ואם הוא רוצה אוכל לתת לו עצות כדי שיצליח יותר, ולעזור לו בכל מה שיבקש".

אח, איזו שלושה. איזו שמחה. לבורא עולם יש הכול בשביל כולם, ואם כך, למה לריב? נעשה לו נחת, לאבינו שבשמים, והוא יראה אותנו משתפים פעולה ומסייעים זה לזה.

גם ר' ישראל מכר אתרוגים מפעם לפעם. לקוחות פקדו גם את הדוכן שלו, אולם להפתעה הגדולה שחכתה לו במוצאי החג, הוא לא ציפה. אחרי שמחת תורה ישב ר' ישראל ובדק את מאזן הכספים לחודש האחרון. והנה, הפלא ופלא, מתברר שבמכירת האתרוגים השנה הוא הרוויח שלושים אחוז יותר מבכל שנה אחרת!

כאשר הגיע לכפר חב"ד לשלם לבעל הפרדס את חלקו, אמר לו בעל הפרדס: "אני כבר יודע מה אתה הולך לומר לי, שהמכירות לא כל כך הצליחו. הסוחרים סיפרו שהלך קשה השנה".

"דווקא אצלי היה להיפך", חייך ר' ישראל, "הרווחתי שלושים אחוז יותר".

"מה??? בעל הפרדס פער את עיניו בתימהון, "אני כל הזמן שומע על הפסדים. מישוהו סיפר על חמישים אחוז פחות, ואיזה בר מזל שיתף אותי בהפסד קטן של רק עשרים אחוז. אבל יותר? אף אחד לא הרוויח השנה יותר מבשנים קודמות. בטח עשית איזה טריק".

ור' ישראל סיפר לו על הטריק. על המתחרה שפשל לתחומו, ועל שער הביטחון שפתח שערים של שפע וברכה, מעל לדרך הטבע. (יום ראשון פרשת וירא תשפ"ב, לילה, אידיש, סיפור 1 / מס' סיפור 24316)

אדם שמח, שמשדל לשמח גם אחרים ולהעלות חיוך על פניהם. בכישרון כמו שלי יש גם סכנה, עלולים לפגוע ולהעליב בלי כוונה, ואכן אני נזהר מאד שזה לא יקרה.

עם כל הזהירות, קרה מה שקרה, ויום אחד במסיבת מרעים, חיקיתי את קולו של אברך, שיש לו קול ייחודי ושונה. השומעים צחקו מהחיקוי המוצלח, וגם אני נהניתי מכל העניין.

בצהריים מספרת לי אשתי שבני הגיע מהשיבה והוא מדבר בקול מוח. אמרתי לילד שישתה תה. אולי הגרון שלו קצת מודלק, אולי הוא מצונן. שינוח מעט וילך לרופא. אבל בלב ידעתי שכל הדברים האלו לא יעזרו. עשיתי צחוק מיהודי, פגעתי בכבודו של אברך יקר, ומשמים משלמים לי מידה כנגד מידה, במזומן.

זה לא היה לי נעים בכלל, אבל ידעתי שאני חייב לבקש מחילה מהאברך, וכמה שיותר מהר. אם אמשוך את העניין, גם הסבל ימשך, ולכן מיהרתי להשיג את מספר הטלפון שלו ולבקש מחילה.

האברך הצדיק אמר בפה מלא שהוא מוחל בלב שלם. לא עבר זמן רב ואשתי מתקשרת אלי בשמחה, לספר שהתופעה המוזרה נעלמה. הבן חזר לדבר בקולו הרגיל והבריא. (יום שלישי פרשת כי תצא תשפ"ב, בוקר, סיפור מס' 29708)

לא הפסדתי

את הסיפור הבא מספר בחור צעיר. רק לפני זמן קצר הוא נהיה בר מצווה, וכבר יש לו סיפור של גדולים.

באותו יום ארגנו לנו טיול מטעם החיידר, ושעת היציאה המתוכננת היתה תשע וחצי. קרה מה שקרה, ואני התעוררתי רק בעשרה לתשע. אמרתי: לא נורא, אעשה מה שילדים עושים, אתפלל בזריזות ואעלה לאוטובוס. הבעיה היא שאני כבר לא 'קטן', ויש לי כמה מצוות לקיים, כמו כל 'גדולי' שקיבל עליו עול תורה ומצוות. חשבתי שאוותר על טבילה במקווה כהכנה לתפילה, אבל לבסוף התגברתי והתחלתי בדבר חשוב זה.

ליד המקווה נמצאת החניה של האוטובוסים. הנחתי שם את התיק של הטיול, וחשבתי להתפלל מהר, אבל עתה משניצחתי קצת את היצר הרע, כבר היה לי יותר כוח להתגבר עליו.

נכנסתי לבית הכנסת, התפללתי כראוי במניין, ורק אחר כך יצאתי לחניה. שם גיליתי שהאוטובוס עם הילדים כבר נסע, ויש רעש והמולה, שוטרים ומשטרה. גילו חפץ חשוד.

הבנתי מיד מה קרה כאן. ניגשתי לשוטר ואמרתי לו שהחפץ החשוד זה התיק שלי. הם שחררו את התיק, הסקרנים התפורזו, ואבא של אחד מהילדים בחיידר שהיה שם שאל אותי, "למה לא נסעת לטיול?" אמרתי לו שרציתי מאד לנסוע, אבל קמתי מאוחר ולא הסכמתי לוותר על תפילה במניין, למרות היצר הרע שניסה בכל שלב לקחת ממני את המצווה הזאת.

האבא כל כך התרגש, שהוא אמר לי, "בוא תיכנס לאוטו שלי, ואני אקח אותך להרצליה. אולי בדרך נפגוש את האוטובוס של הטיול".

היה לי לא נעים, אבל הוא שידל אותי שהוא שמח לעשות זאת בשביל בחור בר מצווה שכל כך חשוב לו להתפלל במניין. כשהגענו להרצליה ראינו את הילדים יוצאים מהשיט. "אתה לא תפסיד", אמר לי האבא, "אני אשלם בשבילך על שיט, במיוחד בשבילך".

וכך היה. לא הפסדתי כלום מתפילה במניין. אני חושב שגם אם הייתי מפסיד את הטיול ואת השיט, התפילה במניין חשובה יותר, אבל חשוב לפרסם את הסיפור כדי שידעו שבאמת לא מפסידים כלום מלקיים מצוות כמו שצריך.

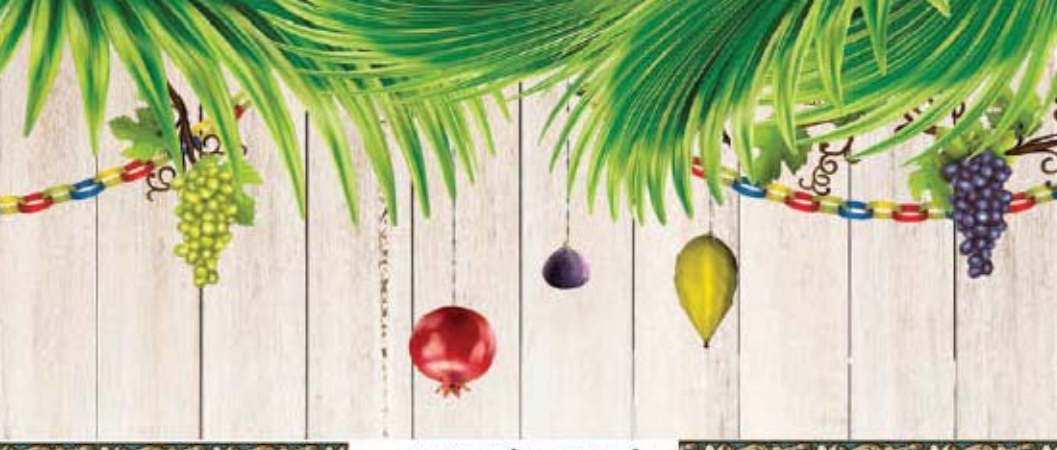
(יום שני פרשת כי תצא תשפ"ב, לילה, אידיש, סיפור 3 / סיפור מס' 30323)

כוחה של קביעות

מדבר יהודי מגבעת שאול. אני עדיין נרגש מכל המעשה שארע במוצאי שבת פרשת ראה עם תושב השכונה, יהודי מבוגר שמתגורר לבדו. לקראת צאת השבת אחזה בו סחרחורת, והוא נאחז בארון

מידה כנגד מידה

מדבר שמואל מקרית גת. קיבלתי מתנת שמים, והיא חוש הומור מפותח. אני

לקראת עלון המאה:

המעמד האדיב לחיזוק האמונה בכינוס האדיב בחול המועד סוכות

עם אורח הכבוד
המשפיע מליקווד
הגה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א

כמו כן ישאו דברים המשפיעים החשובים
בקו השגחה פרטית:
הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א
הרב דוד קלצקין שליט"א
הרב פינחס שפר שליט"א

בשילוב שירי אמונה והתחזקות ושמחת החג

בירושלים:

יום חמישי
ג' דחזה"ט

באולם בית ישראל
רחוב עזרת תורה 18

בבני ברק:

יום רביעי
ב' דחזה"ט

באולם עטרת
רחוב עזרא 23

סדר המעמד

תפילת מנחה בשעה 17:00

לאחר מכן המעמד האדיב

תפילת מעריב בשעה 19:00

לאחר מכן שמחת בית השואבה בריקודים ומחולות

הספרים בביתו. הוא תפס במדף בחזקה, ולפתע התנתק הארון ממקומו והתמוטט על גבי היהודי. ספרי הקודש נפלו והתפזרו, ובעל הבית בעצמו נשכב על הרצפה מתחת לארון ואיבד את ההכרה. לא ידוע כמה שעות הוא שכב כך, עד שהתעורר וגילה את עצמו מתחת למפולת. הוא ניסה לזחול החוצה אך לא הצליח. הבית נעול, הוא נמצא כאן לבדו, ואף אחד לא יודע על מה שקורה אתו ברגעים אלו. כמה זמן הוא יחזיק מעמד מתחת לארון? מתי ישימו לב להעדרו ויבואו להציל אותו? והאם כשזה יקרה, יהיה את מי להציל?

זמן רב הוא התענה מתחת לארון שקרס, עד ששמע דפיקות על דלת ביתו. הוא התחיל לצעוק בכל הכוח, אבל קולו החלוש לא עבר את מפתן הדלת. בסופו של דבר, בלי קשר לצעקות נפרצה הדלת, ובפתח הופיעו אנשי הצלה ומכבי אש. הם מיהרו להרים את הארון ולפנות את הפצוע. החדר היה חם וחנוק, ומיד אווררו אותו, הגישו לו שתייה, חיברו לו אינפוזיה של נוזלים ופינו אותו לבית חולים. חייו נצלו.

תוך ימים לא רבים הוא התרפא מהטראומה הקשה ושב לאיתנו. פגשתי אותו ושאלתי לשלומי, וכך הוא סיפר לי על כל מה שעבר עליו.

"איך לדעתך ידעו אנשי הצלה לפרוץ אלי הביתה?" הוא שאל אותי. "איך באמת?"

"אגיד לך. בוא תראה איזו השגחה פרטית יש כאן. יש לי אחות בארצות הברית. בכל יום ראשון בשעה שלוש בצהריים אנחנו מקיימים שיעור. אני מוסר לה דברי השקפה ומוסר, וכך אנחנו מתחזקים ביחד. זה כבר שש עשרה שנה שאנחנו מקיימים את הקביעות הזאת. לא עבר עלינו יום ראשון בשבוע, מבלי שאתקשר אליה בשעה שלוש בצהריים.

גם באותו יום ראשון גורלי, חיכתה אחותי לטלפון שלי. השעה שלוש הגיעה ואני לא התקשרתי אליה. לא יכולתי להתקשר, כי הייתי מתחת להריסות. היא חיכתה וחיכתה, ראתה שהטלפון לא מגיע והתקשרה אלי. שמעתי את הטלפון מצלצל אך לא יכולתי לענות לו. כשראתה שאיני עונה היא התקשרה לכל הבנים שלי. הם התקשרו אלי וגם להם לא ענית. כיוון שכך הם הבינו שמשוהו חמור קרה אתי, ומיהרו להזמין את 'הצלה'.

הם הגיעו ממש ברגע האחרון". את כל השתלשלות העניינים שמעתי מבעל המעשה, ונדהמתי לשמוע מה גדול כוחו של שיעור קבוע, להציל ממוות לחיים.

(יום שלישי פרשת כי תצא תשפ"ב, לילה סיפור 3 / סיפור מס' 29728)

שיחת חברים, סוכות תשפ"ב

מדי שבוע מתקיימת בקו שיחת חברים, כדי לשאוב אמונה מסגולות הזמן, ולהאיר את מאורעות החיים באור האמונה וההשקפה הנכונה. בשיחה מלאת חיות ונעימות, עתירת תובנות, עובדות וחיוקים, משתתפים הרב משה זילברמן שליט"א, ר"מ בישיבת צאנז בנתניה, והרב ישראל זאב ברנשטיין שליט"א, ר"מ בישיבת לעלוב בבית שמש. אליהם מצטרף הרב יוסף מאיר משינסקי שליט"א, מחשובי המשפיעים בעיר בית שמש. ובשיחה בשפת האידיש נשמע גם את הרב אליעזר ניהוז שליט"א, מרבני ק"ק דושינסקיא.

מבעד לחרכי הסכך

הרב יוסף מאיר משינסקי:

ברצוני להעלות לדין נושא חשוב מאד. פגשתי אברך יקר, והוא התאונן על מצבו הקשה. יש לו כמה עניינים שבהם הוא זקוק לישועה. הוא מתפלל כל כך הרבה, גומר ספרי תהלים בזה אחר זה, אבל שום דבר לא זז. 'חברים שלי מתפללים ומיד רואים ישועה, ואני תקוע. איך אתה מסביר את זה?' הקשבתי לו והשתתפתי בצער. ניסיתי להבין את המהלך שלו, והבנתי שהוא טועה בדבר בסיסי. הגישה שלו לתפילה מגיעה ממקום של מאבק. הוא כאילו אומר: 'יש כאן שני צדדים, מולי עומד הרבוננו של עולם, שאצלו נמצא המפתח לישועה שלי, ואני רוצה להשיג את הישועה. העבודה שלי היא לשכנע אותו לתת לי את זה.'

אולם האמת היא שאני והרבוננו של עולם נמצאים באותו צד. הקב"ה אוהב אותי, הוא אב הרחמן, הוא בצד שלי, אין כאן שום ויכוח. הוא רוצה לתת לי הכול, וכל מה שאני מבקש זה 'הגלה נא ופרוש חביבי עלי את סוכת שלומך', שהאהבה תתגלה לעין.

מה אתם אומרים על זה?

ר' יוסף מאיר מוסיף:

קודם כול שגייד 'מזמור לתודה'. תארו לעצמכם, ילד נכנס הביתה ומתחיל לצעוק על אבא שלו. עונה לו האבא, מה אתה צועק עלי?! למה יש לך טענות?! מה שצריך זה לחשוב: ה' בוודאי רוצה לתת לי, ולא להסתובב עם טענות על הקב"ה.

הרב משה זילברמן מדגיש:

כשאדם קם בבוקר ורואה שהכול אצלו תקין, הוא חושב שזה מובן מאליו, ולא קולט שעשו לו טובה גדולה בזה שנתנו לו בריאות. לצערנו, לא נדיר לראות יהודי בכיסא גלגלים. כאשר אנשים חלו בקורונה, הם גילו שזה בכלל לא פשוט לנשום. כל הדברים המובנים מאליהם, שהאדם כלל לא חשב לבקש עליהם, הם טובות עצומות, נסים ונפלאות. לפעמים ה' שולח לאדם איזה קושי או חיסרון, והאדם מתפלל ומבקש, ואינו יודע אילו קשיים הוא חוסך לעצמו, בעודו ממשיך לקבל את השפע שקיבל עד עתה.

במדרש מסופר על אדם שרצה להיות עשיר גדול, ואכן נתנו לו עשירות. לבסוף הוא נסע עם כל עושרו באונייה וטבע בים. זה לא היה טוב בשבילו. אם כל מי שמבקש היה נענה מיד, לא היה

צורך ללמוד אמונה. כל העניין של האמונה זה שה' עושה הכול לטובה. בתוך "אנוכי הסתר אסתיר" יש "אנוכי" - אנוכי ה'. בתלמוד ירושלמי כתוב גם שה' מקשיב לכל מילה שלנו, כמו יושב ליד האוזן שלנו ושומע הכול. אם נחיה עם האמונה הזאת, נרגיש כל הזמן ישועות בתפילה.

ר' משה מסביר מדוע צריך לחזק כל כך את העניין:

בספר פרדס צדיקים ראיתי, שהאור המאיר, מתלמידי הבעש"ט, אמר לתלמידו לפני פטירתו: תדע שיגיעו ימים קשים על עם ישראל, ואז אפילו אנשים כמוני וכמוך יצטרכו לערוך חשבון נפש, אם הם מאמינים בלב שלם, או שיש ספקות שה' שומע את התפילות. לך תפרסם זאת בין הבריות, וכשידעו שצדיק כבר חזר את המצב הזה, יראו להתחזק ולחזק זה את זה.

ר' ישראל זאב ברנשטיין מביא רעיון נפלא:

בספר בארות המים מהרה"ק רבי הירש מרימנוב זי"ע, כתוב שאברהם אבינו שאל, איך יוכל להינצל מהיצר הרע ולפרוש מענייני העולם הזה. ענה לו הקב"ה "לך לך מארצך", תלך ותיכנס לסוכה, שם תרים את עיניך, ומבין החרכים שבסכך תראה את השמים ותאמין בי. כעת נשאלת השאלה, למה דווקא דרך הסכך? וכי לא עדיף לעמוד תחת השמים הפרושים מלוא העין ולהתבונן כלפי מעלה?! אלא רמז יש כאן, שהבלי העולם, המאורעות והקשיים, מסתירים את מציאות ה', וזאת בדיוק החכמה: להתבונן דווקא דרך חרכי הסכך, מבעד לקושי ולכאב, וכך להתחזק באמונה בכל המצבים.

ר' יוסף מאיר מתעמק במצוות ניסוך המים:

ראיתי דבר נפלא: בדרך כלל בכל המצוות עושים עסק אחרי המצווה. בחתונה עורכים סעודה אחרי החופה, ובברית - אחרי הברית. ואילו בניסוך המים בחג היו חוגגים ושמחים בהפלגות נוראות כל הלילה, לפני שעשו את המצווה של שאיבת המים מהשילוח. עוד תמיהה יש בעניין שמחת בית השואבה, והיא שבימי המועד יש גם ניסוך היין על הקרבנות, ומזה לא עושים עסק, ואילו מהמים שהם פשוטים וחסרי טעם, דווקא מהם עושים עסק גדול. מדוע?

התשובה לכך מביאה יסוד חשוב ביותר, שמשנה את כל ההסתכלות על החיים. כשמתבוננים לראות על מה היתה השמחה הגדולה בשאיבת המים, הרי שהשמחה היתה על השלב שטרם עשיית המצווה, על זה שה' ציווה אותנו. בברכת המצוות אומרים "אשר קידשנו במצוותיו וציוונו". מה ההדגשה של "וציוונו"? הן יכלו לומר "אשר קידשנו במצוות נטילת לולב"? אלא מדגישים את הזכות בזה שהקב"ה ראה בנו יהודים שראוי לצוות עליהם. זהו אושר מאין כמותו, לקבל

בשורה טובה לעולם הבטחון לימוד בטוח יום יום

הופיע הספר

שער הביטחון

מחובת הלבבות

בהוצאת 'מכון שער הבטחון'

בדפוס נאה ומשובח,
באותיות מאירות עינים
עם ביאור משולב
בשפה צחה ובהירה
עם הלוקה ללימוד יומי
למשך שני חודשים

הספר שיבטיח לך
חיים מאושרים

להשיג בחנויות המובחרות

או בנדירים פלוס - "שער הבטחון"

מ10 חוברות ומעלה ניתן לקבל
בהנחה עם משלוח חינם עד הבית

בחיג לקו השגחה פרטית:

02-3011300 שלוחה 5-9 לאחר בחירת השפה

את ציווי ה'. לכן גם שמחים במים חסרי טעם,
כי אמנם בקיום מעשה המצווה יש דרגות שונות
בין יהודים. משה רבינו מקיים את המצווה עם
כל הכוונות הנסתרות והעילאיות ומי יעמוד בסוד
קדושים, ואילו יהודי פשוט מקיים את המצווה
ברמה שלו. עם זאת, בכלל של "וציוונו" עומדים
הרב הכי גדול והיהודי הכי פשוט, באותה רמה
של חיוב. כולנו כאחד מצווים. ועל כך השמחה
האינסופית - על קבלת העול, על עצם זה שה'
מצווה אותנו לעשות מצוות ומעשים טובים!

ממשיך ר' יוסף מאיר:

גם מצוות סוכה מורה על מעלה זו, שהרי יש
לעשות את הסוכה מפסולת גורן ויקב דווקא, ולא
מאתרוגים וענבים. סיפר הגה"ח ר' חיים שלום
דייטש, שברוסיה הקומוניסטית היו כמה דרגות
של יהודים. היו המעמיקים והמעיינים בכל דבר,
והיו היהודים הפשוטים. והנה, דווקא הפשוטים
שהתהלכו בתמימות, הם אלו שהחזיקו בחוזקה
ביהדות, ונשארו נאמנים בזמנים הקשים ביותר.
זה הכוח של התמימות והאמונה הפשוטה.

ר' ישראל זאב נוקט באותו קו:

כתוב בזוהר, שבסוכה יש הבחינה של אמא
המסוככת על בניה. אביו של השפת אמת ז"ע,
הרה"ק אברהם מרדכי ז"ע, נפטר בצעירותו,
והשפת אמת גדל אצל הסבא - החידושי הרי"ם
ז"ע. יום אחד כשנכנס לסבא הגדול, אמר לו
החידושי הרי"ם: תאמר לאמא שתתקן לך את
הכפתור. החליט השפת אמת שלא להטריח את
אמו, ותיקן בעצמו את הכפתור. כאשר נכנס לסבו
בפעם הבאה, אמר לו החידושי הרי"ם: לא אמא
תיקנה לך את הכפתור. שאל הנכד, איך הסבא
יודע? אמר לו החידושי הרי"ם: בקפוטה שלך
צריך לתקן עוד כמה דברים, לא רק את הכפתור,
וכשאמא לוקחת בגד ליד היא מתקנת הכול!
זה מוסר השכל שבבילנו. כשיושבים בצילא
דמהימנותא, בסוכה, יושבים בבחינת 'אמא
המסוככת על בניה', ואמא מתקנת הכול. אנחנו
יוצאים מסוכות מתוקנים, כמו שרק אמא אוהבת
מתקנת.

ר' אליעזר ניהוז מבקש להמשיך עם זה הלאה, גם

אחרי החג:

כאשר מנענעים את הלולב הרי פועלים גדולות
ונצורות. בנענוע לצד אחד מונעים טללים רעים
ולצד השני זה מגן מפני מזיקים אחרים, וכך
במשך כל החג אנחנו מנענעים את כל העולם.
"והשיאנו את ברכת מועדיך", אנחנו מבקשים
שהחג ילך עמנו גם אחרי שיסתיים, שנזכור שכל
מצווה וכל תנועה של יהודי מנענעות את העולם,
שניקה אתנו את הסכך ואת השמחה שבניסוך
המים, את האמונה הפשוטה בכל המצבים, ובסוף
החג לא ניפרד מהסוכה, אלא פשוט ניקח אותה
אתנו, להמשיך ולשבת בצלה, בצל האמונה, וכך
נוכל לחיות בשמחה במשך כל השנה.

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

לעשות 'רק' מה שאפשר

הרב צבי הרטשטיין מבית שמש: משמים נגזר שיתעכב השידוך, ומסובב כל הסיבות סיבב זאת באופן כזה. בורג שגיע הזמן המיועד לשידוך, שום דבר לא יעכב אותו. אמנם מדובר כאן במצווה יקרה וחשובה, מצוות הנישואין, הציווי הראשון שציווה ה' אחרי בריאת העולם. בוודאי כמו בכל מצווה, גם במצווה זו יש להשתדל בהשתדלות הגיונית להסיר המפריעים.

הרב מאיר חיים כהן מבית שמש, הרב דוד לייפער מירושלים, הרב ברוך ישראל סעדה מבני ברק והרב יוסף דושינסקי מחיפה: גדולים וצדיקים אמרו, שבשידוכים אין לעשות שום השתדלות, שהרי הקב"ה בכבודו ובעצמו יושב ומזווג זיווגים, ומה שייך לעזור לו. אך אמרו גדולי עולם, שאין 'להפריע', כביכול. לא לעשות דברים שיכולים לעכב את השידוך. על האדם לעשות כל אשר ביכולתו כדי שמצדו לא יהיה מפריע.

הגדר בזה, אומר לנו הרב משה יפה מירושלים: לעשות רק מה שאפשר, וכמה שאפשר, ותו לא. והשידוך ייגמר מתי שנגזר.

אין יודעים מה הוא בגדר האפשרי? אומר לנו הרב אהרון בייפוס מרכסים כלל גדול: אם הבחור (או הנערה) מכירים בזה שיש להם פגם, ויש להם מוטיבציה לתקן זאת, הרי לנו שזה דבר שצריך להשתדל בזה. ואם רק הסובבים חושבים כך, בוודאי יש להניח להם ואין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו, וימצאו את זיווגם גם כן.

מאידך גיסא כותב לנו הרב יעקב יוסף רזנברג ממודיעין עילית: לפעמים נגזר, שרק אחרי תיקון הפגם יבוא השידוך. על כן כדאי להתייעץ עם אדם גדול.

הרב יהודה גבירצמן מבית שמש: אם הפגם לא ניתן לתיקון, הרי לו סירעון מהשמים, יש רק מי שתרצה אותו הריה המיועדת לו.

הצלקת שהביאה לגמר השידוך

הרב יחיאל פסה ממודיעין עילית והרב ישי מזלומיאן מחולון, מביאים לנו סיפור נורא שהתפרסם בשנים האחרונות, המעיד כי פגם חיצוני אינו בהכרח סיבה לעיכוב השידוך: אל מרן הגאון רבי חיים קנייבסקי זצ"ל, הגיע בחור שתינה את צערו על שידוכו המבושש לבוא. הסיבה לכך היתה צלקת גדולה בפניו. הגר"ח יעץ לבחור, כי בהצעה הבאה, כבר בתחילת הפגישה הראשונה יגלה את 'סיפור הצלקת', כיצד נוצרה הצלקת בפניו. ואכן, בפגישה הקרובה פתח הבחור וסיפר לבחורה המדוברת, כי לפני מספר שנים, בהיותו בירושלים, שמע זעקות שבר מאחת הסמטאות,

יש לי קרוב משפחה שלא הולך לו בשידוכים. רבים תולים את הדבר בפגם חיצוני שעליו לתקן. שאלתי: הרי לכאורה הזיווג הוא משמים. ומה שיש לו פגם חיצוני, האם ניתן לטעון שזה משפיע? או שמא כן צריך להשתדל ולתקן את הפגם הזה? י.כ. ממקסיקו טיטי

שאלה מספר 48

וכשפנה לשם ראה נערה שרצה בבהלה ואחריה רודף מחבל. מיד הוא הדף את המחבל והצליח להפילו ארצה, הנערה הצליחה לברוח, והמחבל תקע סכין בפניו. ויהי כשמעה את סיפור המעשה, החלה הנערה לבכות... ואמרה לבחור: "כבר כמה שנים שאני תוהה, כיצד אוכל להודות לבחור האלמוני, שכמאלך מן השמים הופיע והציל אותי מיד בן עוולה..." ובסייעתא דשמיא השידוך הסתיים ונגמר בכי טוב!... (הובא בספר והערב נא להגר"א חזני שליטי"א, חלק ג עמוד 33).

הבחור שחיפש נערה אילמת

הרב אברהם אייזנבאך מבית שמש: לאחד מבני ירושלים היתה בת שנמנעה מלדבר. בצר לו פנה אל אחד מצדיקי הדור וביקש ברכה לרפואת בתו, בכדי שתוכל למצוא את זיווגה הראוי. אותו צדיק ענה לאבי הבת, שאין לו צורך לדאוג, ודי לו בזה שהבת יודעת קרוא וכתוב. לימים הגיע מחו"ל בחור חשוב מאוד ובעל מידות טובות, שמטעמי חסידות ופרישות גזר על עצמו שתק. הוא חיפש שידוך והיתה לו דרישה אחת: שהמיועדת תדע לקרוא ולכתוב. וכך אכן זכתה אותה בת להתחתן ולהקים דורות ישרים ומבורכים, מפארי בני ירושלים. סיפור זה מעיד, שלעמים דווקא הפגם הוא אשר עשוי להוביל לשידוך הנכון.

פגם חיצוני נגד פגם רוחני

הרב מני דרחי מרמת גן מפתיע בתשובה מקורית מאוד: כאשר ההסתכלות היא אם צריכים להשתדל או לא, מחמיצים פרט חשוב מאוד. מה שברור הוא שיש כאן פגם המפריע להרבה אנשים. ובוודאי כרצון ה' כן יהיה, ובזמן המיועד ימצא הזיווג. אך מה עם המחשבה על בן הזוג? גם אם הוא יתרצה לשידוך למרות הפגם, הרי ייתכן שזה יפריע לו. מדוע להביא עליו את הדבר הזה? כאשר זאת הגישה, ומתקנים פגם הניתן לתיקון מצד מחשבה על הזולת, בוודאי יעורר רחמי שמים למחר ולזרז גמר השידוך בשעה טובה.

שאלה לעלון 101

התחזקתי באמונה וביטחון, והחלטתי שאני רוצה להתפרנס רק מידיי של הקב"ה, כפי שאומרים בברכת המזון: "לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם". לאחרונה, בזמן שהייתי בחוק מאוד, ניגש אלי ידיד והציע סכום כסף כהלואה, על מנת שאפרע אותה כשירווח לי. התלבטתי מאוד: האם זאת הזדקקות לבשר ודם, או שבעצם הוא שליח מאת ה' להביא לי מזוני?

י.ה. מאשדוד

נסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 | 5x3 (לאחר בחירת השפה) | [זמן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל T023011300@gmail.com | בקס 02-6599189 | תשובות יתקבלו רק עם שם ומלא עם עיר עם יום ראשון ופרשת נו. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

נקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

מתחילים שנה של אמונה

וכאשר חיים בצל ה', הוא נמצא לידנו ועוזר לנו בכל מה שאנחנו צריכים.

מתחילים שנה חדשה. כמה טוב להתחיל את השנה החדשה בסימן של התחזקות. כבר בתחילת הדרך, הצעדים הראשונים שאנו צועדים בשנה זו, יהיו של אמונה וביטחון.

בספר כלי יקר, על הפסוק "הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב" (בראשית ג, טז), הוא כותב כך: היצר הרע דומה בתחילה לחוט של עכביש, ואחר כך לחוט עבה מאוד - "עבותות העגלה". לכן נאמר "הוא ישופך ראש", כי אם יהיה זריז ויצא וילחם ביצרו הרע כבר ב"ראש" - בהתחלה, מיד כשהיצר הרע מגיע אלי, אז "הוא ישופך", כי בנקל ינצחו האדם וינתקו מעליו, כאשר ינתק פתיל חוט של עכביש. ע"כ.

גם בנוגע לעניינינו, כאשר מיד בתחילת השנה נתחיל להתחזק, אזי זה יהיה קל מאוד, וכל השנה תימשך מתוך התחזקות באמונה וביטחון ומתוך חיים בצל האמונה.

יעזור ה' ויחדש עלינו שנה טובה ומתוקה, מלאה בחיים של ביטחון, בחיים של אמונה, חיים בצלו של הקב"ה.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים 'ב'קו השגחה פרטית'

בתהילים פרק קט"ז כתוב: "כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא". המעניין הוא, שכמה פסוקים לפניו כתוב: "צרה ויגון אמצא", ורק בפסוק שלאחריו כתוב ההמשך "ובשם ה' אקרא". הדברים צריכים ביאור, מדוע במקום אחד המשפט נמצא בפסוק אחד, ובמקום אחר המשפט מופצל לשני פסוקים.

אומר בזה הרה"ק רבי דוד משה מטשורטקוב זצוק"ל: "כוס ישועות אשא" מרמז לניסיון העושה, בעוד "צרה ויגון אמצא" מרמז לניסיון העוני. כאשר אדם נקלע לניסיון העושה, אין לו שאלות ותהיות. הוא מיד יודע שזה מה'. לכן מגיע ברצף אחד: "ובשם ה' אקרא". מאידך גיסא, בניסיון העוני יש שאלות ותהיות, ולכן מתעכבת הקריאה לה'.

זהו כלל גדול באמונה וביטחון: בכל מצב, גם במצב של שפל בניסיון העוני, צריכים מיד להתחזק, וכאשר מתחזקים קוראים אל ה', וה' מציל אותנו.

בחג הסוכות אנחנו נכנסים לסוכה תחת צל הסכך, כידוע מהזוהר הק' שהסוכה מרמזת לצילא דמהימנותא, ובתרגום השפה המדוברת - "צל האמונה". בכניסתנו לסוכה אנחנו מכריזים, שאנחנו עומבים את כל המצוקות שלנו ונכנסים לחיות תחת צלו של הקב"ה.

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרוז אסתר וזוגי איריים נועה בת סוליקה ויוצי"ח שיחי

שותפות בכל החיזוקים באמונה בכלל העולמי העגונה פרטית

לזכות שמואל צבי בן יסל קענדל וכל משפחתו,

יוסף דב בער בן מלכה וכל משפחתו,

פעטיא בת מלכה וכל משפחתה

להצלה בכל העניינים,

משה בן מלכה

לזיווג הגון במהרה והצלה בכל העניינים.

עלוניים ל-40 בתי כנסת

לע"נ הבה"ח מאיר שמעון בן בילחט"א אביתר נלבי"ע ב' אלול תשפ"ב

לרפואת תמר בת זוהרה

בעילום שם למציאת דירה בקרוב

לזכות מאיר יהודה בן שיינדל יפה,

לזכות יקיר בן לילי לזיווג הגון בקרוב

בעילום שם לזיווג הגון בקרוב

בעילום שם לרפואה שלמה בקרוב

בעילום שם לזרע של קיימא

בעילום שם לזיווג הגון בקרוב

ההצלה בכל מעשי ידיו

בעילום שם לרפואת הנפש והגוף במהרה

לכל המשפחה והצלה בכל העניינים

מתוך ישוב הדעת ושלווה אמיתית

בעילום שם הצלה בהרחבת הדירה

שיעבור הכל ללא כל תקלה ועגמת נפש והצלה ברוחניות ובגשמיות לכל המשפחה

ינתן בן איילה, חוה בת איילה בתיה,

לזרע קודש בר קיימא והצלה בכל העניינים

ההצלחת התורם ואחותו בקניית ומכירת הדירות

להיושע בזיווג הגון בקרוב עד ר"ח חשון

מאיר בן מרים בונה הצלחה בכל העניינים

ולרפואה ולשנה טובה

משה זאב בן דבורה הצלחה בכל העניינים

ולרפואה ולשנה טובה

אברהם בן יוסה רחל הצלחה בכל העניינים

ולרפואה ולשנה טובה

נתן חיים בן נחמה איידל הצלחה בכל העניינים

ולרפואה ולשנה טובה

התחייבתי לתרום ל-30 בתי כנסת

לפרנסה ברווח ובשפע,

וב"ה אחרי הרבה שנים של בעיות הכול הסתדר

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותוכה להבטחת הזוהר למזכי הרבים: בניים ובני בניים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות נדרים
מחלקת התיירות | 902 | ת.ד. 5475 | פלום על שם
חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

המעניינים להפיק את העלון מוזמנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנשי בין 13:00-15:00

ניתן להשאיר הודעה בכל שעות היממה ותוזר אליכם בס"ד

משלוח העלוניים יהיה לכל תחום למפצים 250 עלונים תעלה

בתצוגת בקורות. חלקה 20 או עלונים במחיר משלוח בלבד

מייל לשליחת ספורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל 7-0 | 023011300@GMAIL.COM